

РЕШЕНИЕ

№ 20

гр. Петрич, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ, ТРЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на десети януари през две хиляди двадесет и трета година
в следния състав:

Председател: Андроника Ил. Ризова -
Ръжданова

при участието на секретаря Десислава Домусчиева
като разгледа докладваното от Андроника Ил. Ризова - Ръжданова
Административно наказателно дело № 20221230200644 по описа за 2022
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на "И. Ш." ЕООД, ЕИК ***, със седалище и
адрес на управление – гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от управителя М.
Е., против Наказателно постановление № 42-0002172 от 18.07.2022 г.,
издадено от Директора на РД "Автомобилна администрация" – София, с което
на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 57, ал. 1 от Наредба №
11/31.10.2002 г. на МТС, на основание чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвПр е
наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/
лева.

Дружеството-жалбоподател оспорва НП, счита същото за неправилно и
издадено в нарушение на предвидените в ЗАНН изисквания, като излага
подробни съображения за това. В съдебно заседание се представлява от
надлежно упълномощен адвокат, който навежда доводи за неправилност и
моли съда да отмени Наказателното постановление. Претендират се съдебни
разноски.

Административнонаказващият орган, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Териториално отделение – Петрич, към Районна прокуратура – Благоевград, редовно уведомени, не изпращат представител.

Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е **ДОПУСТИМА**. Разгледана по същество, същата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

На 03.06.2022 г. в гр. П., ул. „В.“ № *, в офиса на превозвача „И. Ш.“ ЕООД, притежаващ лиценз на ЕО № 2783/25.08.2003 г. за товарни превози в Общността е констатирано следното нарушение: 1. Превозвачът е допуснал до управление на МПС от категория N3 водача Б. С., с ЕГН ***** без да притежава валидно удостоверение за психологическа годност. Водачът е управлявал МПС влекач с рег. № СВ6625КН, за периода от 03.05.2021 г. до 16.07.2021 г. /в това число и на 01.07.2021 г. в Р.Германия/, видно от записите от дигиталната карта на водача, представени при извършване на комплексната проверка. Актът за установяване на административно нарушение е съставен при комплексна проверка и след направена справка в база данни от регистъра на психологическите изследвания.

С оглед така установените обстоятелства, св. К. М. - инспектор в РД "Автомобилна администрация" – София, съставил на дружеството АУАН № 322885/03.06.2022 г. за нарушение на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС. Актът за установяване на административното нарушение бил връчен на същата дата на надлежно упълномощен представител на дружеството, без в него да са отразени възражения. Такива не са постъпили и в регламентирания с чл. 44, ал. 1 от ЗАНН срок.

Въз основа на акта, Директорът на РД "Автомобилна администрация" – София, издал Наказателно постановление № 42 - 0002172 от 18.07.2022 г., с което за нарушение на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТС, наложил на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2 от ЗавПр наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева, което е

върчено на упълномощен представител на дружеството на 24.08.2022 г.

Съдът установи описаната фактическа обстановка след анализ на събраните писмени доказателства, приложени по делото и показанията на разпитания в съдебно заседание свидетел - К. Р..

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е допустима, като подадена в срок от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт, а разгледана по същество същата се явява основателна и доказана.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер. Предмет на това производство са обществените отношения, свързани с нарушаване на установен административно-правен режим, за което се предвижда налагане на административно наказание по предвидения от закона ред.

Съставеният АУАН и издаденото НП са в предвидената от закона писмена форма, като е спазена регламентираната процедура по връчване им.

Нарушението е индивидуализирано от обективна страна, като съдържа всички обстоятелства, включени в състава на санкционната норма.

Съгласно чл.96г, ал.1 от ЗАвПр - „Който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лева“. В случая санкцията е за обжалващото дружество, в качеството му на превозвач, тъй като е допуснал водача Б. С. да извърши международен превоз на товари за периода от 03.05.2021 г. до 16.07.2021 г., в това число и на 01.07.2021 г. до Р.Германия без същият да притежава изискуемото валидно удостоверение за психологическа годност.

Установено било от контролните органи, че за водача Б. С. има издадено удостоверение № 317208 от 06.11.2015 г., което към дата на извършване на превозите 03.05.2021 г. – 16.07.2021 г., в това число и на 01.07.2021 г. е било с изтекъл срок на валидност /до 06.11.2018 г./ и нямало издадено друго такова.

Според разпоредбата на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. на МТС за международен автомобилен превоз на пътници и товари, лицето

по чл. 2, ал. 1 допуска до управление на превозните средства за международен превоз на товари само водачи, които са психологически годни.

По силата на чл. 152, ал. 1, т. 2, б. „б“ от Закон за движение по пътищата, министърът на транспорт и информационните технологии и съобщенията определя изискванията за психологическа годност на водачите на моторни превозни средства и условията и реда за психологическото изследване на водачите, извършващи обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, както и на председателите на изпитни комисии. В тази връзка е приета **Наредба № 36 15.05.2006 г.** за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологическите изследвания на кандидати за придобиване на правоспособност за управление на МПС, на водачи на МПС и на председатели на изпитни комисии и за издаване на удостоверения за регистрация за извършване на психологически изследвания. Според чл. 5 от Наредбата психологическата годност се установява с психологическо изследване, а според чл. 36, ал. 2 от същата, след приключване на психологическото изследване на всички лица, получил положително заключение, се издава удостоверение за психологическа годност.

Нормата на чл. 8, ал. 1, вр ал. 2 от нея сочи, че при всяко постъпване на работа и при извършване на дейността като водач на таксиметрови автомобил или водач на автомобили за обществен превоз на пътници или товари, както и председател на изпитна комисия, лицата представят удостоверение за психологическа годност, а последното е валидно за срок **три години** от датата на неговото издаване, с изключение на случаите, в които се издава след навършван на 65-годишна възраст на лицето, и на случаите по чл. 1, ал. 1, т. 2, 5, 6 и 7, в които удостоверението е валидно за срок една година. */към редакцията на текста, действащ към момента на нарушението – ДВ бр. 69/2012 г./*

Същевременно според чл. 12, ал. 2, вр с чл. 13, ал. 1, т. 4 от Наредба № 157/01.10.2002 г. за условията и реда за издаване на СУМПС, отчета на водачите и валидност на СУМПС, за категориите позволяващи превоз на товар, валидността на СУМПС е пет години. Такъв е срокът на валидност и според разпоредбата на чл. 51, ал. 4 от ЗБЛД.

Според чл. 7, пар. 3, б. "б" от Директива 126/2006/ЕО , СУМПС е с временен характер и държавите – членки могат да определят срока му на валидност, включително по медицински причини, но това следва да е

съобразено с този период. **С други думи, според тази разпоредба, щом един водач притежава СУМПС, то той следва да се счита за психологически годен.** Така нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 г. въвеждаща тригодишен срок на валидност на удостоверението за психологическа годност, е в колизия с националното законодателство, касаещо срока на валидност на СУМПС, а от там и европейското законодателство. Последното допуска държавите членка да въвеждат какъвто срок намерят за добър за валидност, но изключва възможността, той да е по-кратък от срока на валидност на СУМПС, промяната по медицински причини на тези срокове е възможна, но това следва бъде синхронизирано и със срока на валидност на свидетелството за управление. Нещо повече, този срок на валидност може да се прилага само при подновяване на СУМПС. И тъй като Директивите на Европейския парламенти на Съвета намират пряко действие, когато съдържат сами по себе си правило за поведение, то в случая въведеният тригодишен срок на валидност с нормата на чл. 8, ал. 2 от Наредба № 36/2006 се явява неприложим.

Съобразно цитираните правни регламентации се налага извода, че щом водач на моторно превозно средство има валидно свидетелство за управление на МПС за съответната категория, той следва да се счита за психологически и физически годен да управлява МПС от тази категория за срока на валидност на свидетелството си за управление на МПС, съответно такъв водач не следва да се явява на преглед за физическа и психологическа годност в този срок.

Предвид факта, че на процесната дата водачът е извършил международен превоз на товар, то очевидно е, че е разполагал към онзи момент с валидно СУМПС от съответната категория, в противен случай не би могъл да извърши превоза. Съдът кредитира приложената карта за квалификация на водача Б. С. на МПС, от която е видно, че същата е с валидност от 06.07.2018 г. до 17.04.2023 г. /на стр. 55 от делото/. Тоест, в обхвата на проверката, водачът е бил с валидно СУМПС. Това налага отмяна на процесното НП като незаконосъобразно.

От друга страна, съдът констатира, че към настоящия момент е последвало изменение на нормата на чл.8, ал.2 от Наредба № 36/2006г. обн. ДВ бр. 84/2022 г. в сила от 21.10.2022г./, като същата вече гласи, че удостоверението за психологическа годност **е безсрочно**. Ето защо съгласно императивната разпоредба на чл.3, ал.2 от ЗАНН, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях която е по-благоприятна за нарушителя. Несъмнено новата редакция на чл.8, ал.2 от 4 от Наредба № 36/15.05.2006г. се явява по-благоприятна за жалбоподателя. Този извод следва от факта, че при действието на същата, установените по делото факти изобщо не биха обосנוвали извод за извършено нарушение на превозвача, доколкото водачът Б. С. би отговарял на изискванията на психологическа годност, с оглед безсрочния характер на удостоверението му за психологическа годност. Това

налага и отмяна на процесното наказателно постановление като незаконосъобразно.

С оглед изхода от спора, основателна се явява претенцията на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Искането е направено своевременно, представен е договор за правна защита и съдействие, в който е договорено и отразено заплащане на адвокатско възнаграждение в брой от 450 /четиристотин и петдесет / лева.

В съпроводителното писмо, с което е изпратена жалбата, административнонаказващия орган прави възражение за прекомерност на претендирания по делото адвокатски хонорар. Възражението е неоснователно, тъй като възнаграждението е минимално предвиденото съгласно регламента на чл. 18, ал. 2, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения /същото се изчислява в размер на 420 лева/. Следва да се има предвид, че процесуалният представител се е явил в едно съдебно заседание, проведено по делото, в което е разпитан свидетел, събрани са и писмени доказателства. Ето защо, искането следва да бъде уважено, като Изпълнителна Агенция "Автомобилна администрация" следва да бъде осъдена да заплати направените по делото разноски в размер на 450 лв., заплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0002172 от 18.07.2022 г., издадено от Директора на РД "Автомобилна администрация" – София, с което на "И. Ш." ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от управителя М. Е., ЕГН *****, за нарушение на чл. 57, ал. 1 от Наредба № 11/31.10.2002 г. на МТС, на основание чл. 96г, ал. 1, предл. 2 от ЗавПР е наложено наказание „Имуществена санкция“ в размер на 3 000 /три хиляди/ лева.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция "Автомобилна администрация" да заплати на "И. Ш." ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление – гр. П., ул. „В.“ № *, представлявано от управителя М. Е., ЕГН *****

направените по делото разноси в размер на 450 /четиристотин и петдесет/лева.

Решението подлежи на обжалване по касационен ред по реда на АПК, пред Административен съд-Благоевград, в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____